

Fővárosi Munkaügyi Bíróság
Budapest, V. Markó u. 27.
21.M.4305/2003/8.

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság a Független Rendőr Szakszervezet Jogi Képviseleti Szolgálatára (dr. Topánka Erika jogi képviselő, 1388 Budapest, Pf.: 52.) által képviselt **V. Gy. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) **alperes elleni fegyelmi határozat megváltoztatása iránt** indult munkaügyi perében meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A munkaügyi bíróság felperes kereseti kérelmének helyt ad, az alperes 2003. augusztus 22-én kelt 112-467/3/20022.Fe. sz. határozatát megváltoztatja és felperes fenytését megrovásra módosítja.

Alperes köteles a felperes részére a 2003. augusztus 7-től 2004. június 15-ig terjedő időre elmaradt munkabér címén 1.239.748 (azaz Egymillió-kettőszázharminckilencezer-hetesszáznyvennyolc) forintot és ezen összegnek 2004. január 20-tól a kifizetésig járó évi 11 % kamatát megfizetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye, melyet a kézhez vételtől számított 15 napon belül a Fővárosi Bírósághoz címezve, jelen bíróságnál lehet 3 példányban előterjeszteni.

A Pp. 256/A. § (1) bek. b)-d) pontjaiban felsorolt esetekben peres felek tárgyalás tartását kérhetik, illetve a fellebbezési határidő lejárta előtt előterjesztett közös kérelmük alapján a fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása kérhető.

I n d o k o l á s

A munkaügyi bíróság peres felek előadása, a kihallgatott tanú vallomása és a becsatolt iratok alapján az alábbi tényállást állapította meg:

Felperes ellen a Budapesti XII. ker. Rendőrkapitányság vezetője 2002. december 3-án kelt 152-51/2002.Fe. sz. határozatával fegyelmi eljárást rendelt el utasítás hanyag teljesítése fegyelemsértés elkövetése miatt, egyben azt – a büntető eljárásra tekintettel – felfüggesztette.

A felperes ügyében indult büntető eljárást a Fővárosi Ügyészségi Nyomozó Hivatal 2003. május 28-án kelt 16155/2002/1. sz. határozatával – mivel a nyomozás adatai alapján nem állapítható meg, hogy bűncselekmény történt – megszüntette.

2003. július 7-én kelt határozatával a BRFK XII. ker. Rendőrkapitányság vezetője a fegyelmi eljárás folytatását rendelte el, majd 2003. augusztus 6-án kelt 152-21/2002. sz. határozatával utasítás hanyag teljesítése fegyelemsértés elkövetése miatt – szolgálati viszony megszüntetése fenytéssel sújtotta felperest.

Felperes a határozat ellen panasszal élt, melyet a BRFK vezetője 2003. augusztus 22-én kelt határozatával elutasította. Indokolásában kifejtette, hogy felperes 2002. november 30-án a Budakeszi, Reviczky u. 16. sz. alatt lévő építkezésen történt igazoltatás során járőrtársa intézkedését nem biztosította, az igazoltatott személyeket nem ellenőrizték, adataikat nem rögzítették RK lapon és az eseményről jelentést csak az alosztályvezető utasítására írtak. Az indokolás szerint felperes megszegte azt a szóban kiadott kapitányságvezetői utasítást, hogy az építkezések területén kizárólag a Munkaügyi Főfelügyelőség felkérésére intézkedhetnek.

Felperes a fenytés ellen kereseti kérelemmel fordult a munkaügyi bírósághoz, melyben alperes határozatának megváltoztatását kérte. Előadta, hogy az építkezésen való ellenőrzés ténye nem helytálló, mert felperes és járőrtársa intézkedése nem a dolgozók ellenőrzését célozta, hanem a közterületre felhordott szennyeződés eltisztítását. Az RK lap kitöltése és a jelentés megírása a járőrvezető feladata, mely jelen esetben nem felperes, hanem járőrtársa, V. B. volt. Felperes hivatkozott arra, hogy a fegyelmi eljárás során csak az általa előadottakat vették figyelembe, a tényállást nem derítették fel, nem is értékelték a javára és terhére szolgáló körülményeket.

Felperes kereseti kérelmében a kiszabott fenytés enyhítését és szolgálati viszonyának megszüntetésétől elmaradt munkabérének megfizetését kérte.

Alperes felperes kereseti kérelmének elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy felperes az igazoltatás alatt kb. 2 percre kb. 40 méterre eltávolodott járőrtársától, nem biztosítva így annak intézkedését, utóbb felperes felhívás ellenére jelentésében nem tett említést az építkezésen való intézkedésről. Álláspontja szerint bizonyított a fegyelemsértés ténye, valamint az, hogy a felperessel szemben korábban hozott fenytések nem érték el a kívánt visszatartó hatást.

Felperes kereseti kérelme megalapozott.

A munkaügyi bíróság a becsatolt iratokból megállapította, hogy felperes és V. B. járőrtársa 2002. november 30-án járőrszolgálatot teljesítettek.

Fenti napon a magát S.K.-nak nevező személy bejelentést tett alperesnél, mely szerint két ukrán nemzetiségű alkalmazottja az ő kérésére a Budapest, XII. ker. és Budakeszi határán dolgozott egy másik vállalkozónak segítve. A helyszínen megjelent az RB 69-

52 frsz. járőrökcsival két rendőr, akik a munkásokat igazoltatták és közölték, hogy munkavállalási engedélyük Budapest területére szól, ők pedig Budakeszin dolgoznak, ezért előállítják őket, melytől eltekintenek, ha 20.000 Ft-ot kapnak.

Még ezen a napon a bejelentővel jegyzőkönyv került felvételre, mely szerint a valóságban P. K. nevű személy megerősítette a telefonbejelentésében előadottakat, kiegészítve azzal, hogy három embere dolgozott a Budakeszi, Reviczky u. 16. sz. alatt, ahol az volt a feladatuk, hogy földet hordjanak be a barátja kertjébe. 9 óra 40 perckor egy magát rendőrnek mondó személy felhívta őt a telefonján azzal, hogy az emberei engedély nélkül, szabálytalanul végeznek munkát, ezért előállítják őket a BRFK-ra, melyet a bejelentő tudomásul vett. Kb. 10.38-kor telefonált neki az ismerőse, akinél az emberek dolgoztak és elmondta, hogy borítékban adott 20.000 Ft-ot a rendőröknek, akik ezt követően elmentek a helyszínről.

Az esemény napján felperes és járőrtársa 17 óra körül adták le a szolgálatukat. Feletteseik ezt követően ruháikat, szolgálati gépjárművüket és öltözöszekrényüket is átvizsgálták, de egyiküknél sem találtak több pénzt kb. 3.000 Ft-nál és kb. 6.000 Ft-nál.

Felettesük utasítására mindketten jelentést tettek az aznapi járőrszolgálatuk eseményeiről, azonban a Budakeszi, Reviczky u. 16. sz. alatti intézkedésről említést nem tettek.

Felperes ellen a fegyelmi eljárást a Bp. XII.ker. Rendőrkapitányság vezetője 2002. december 2-án rendelte el, egyben – mivel a cselekmény elbírálása előzetes kérdéstől függ, melynek elbírálása más hatóság hatáskörébe tartozik, annak jogerős döntéséig – felfüggesztette azt.

A Fővárosi Ügyészség Nyomozó Hivatal 2003. május 30. napján a felperes V. Gy. és dr. K. Gy. gyanúsítottakkal szemben hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett hivatali vesztegetés büntette miatt indult bűnügyben a nyomozást – mivel annak adatai alapján nem állapítható meg bűncselekmény elkövetése – megszüntette. Indokolásában a határozat kifejtette, hogy az intézkedő rendőrök elmondták, hogy a kérdéses napon jártak a Reviczky utcában, melyre azért került sor, mert a Korányi Kórháznál egy idő úr felhívta a figyelmüket arra, hogy az utcában sáros földkupacok vannak. Állítólag a dr. K. Gy. lakóházánál dolgozó munkásokat igazoltatták és tőlük kívánták megtudni, hogy a földet ki fogja elhordani. A munkások elmondták, hogy a ház tulajdonosa őket kölcsönkérte és megadták főnökük, P. K. számát, akit ezek után V. B. valóban felhívott. Ezt követően dr. K. Gy. kérdőre vonta őket, miért Budakeszi területén intézkednek, mivel a háza ennek a területére esik. Erre ők elmondták, hogy joguk van a közterületen eljárni, de egyébként is csak a figyelmét akarták felhívni, majd távoztak a helyszínről. Mindketten tagadták azt, hogy pénzt kértek, vagy fogadtak volna el.

Dr. K. Gy. a rendőrökkel egybehangozóan adta elő, hogy pénzt nem ajánlott fel és nem is adott át nekik. Állítása szerint a bejelentő értette rosszul az általa elmondottakat, mivel ő arról beszélt, hogy aggódott, amiért esetleg helyszíni bírságot szabnak ki. Elmondta, hogy mivel az időjárás nagyon esős volt és a munkát be akarta fejezni, ezért kérte a rendőröket, hogy az embereket ne vigyék el, de pénzt nem ajánlott fel.

A határozat szerint mindezek alapján azt a tény, hogy dr. K. Gy. azért, hogy a fenti rendőrök a kötelességüket megszegve a munkásokat ne állítsák elő, pénzt kínált vagy adott volna át a rendőröknek, bizonyítani nem lehetett és ez az eljárás folytatásától sem várható.

A BRFK. XII. ker. Rendőrkapitányság vezetőjének 2003. július 1-jén kelt 301-62/111. sz. parancsával felperes szolgálati beosztásából való felfüggesztését megszüntette, tekintettel arra, hogy az elrendelés alapját szolgáló büntető eljárást a Főváros Főügyészség Nyomozóhivatala megszüntette.

2003. július 16-án felperest az ellene indult fegyelmi eljárás során meghallgatták, ahol – egyebek mellett – előadta, hogy a kérdéses helyen és időben a sárfelhordás miatt jelentek meg járőrtársával, aki ellenőrizte az ott dolgozókat, adataikat RK lapon rögzítette, majd beszélgetett velük. Felperes közben becsöngetett a tulajdonoshoz és beszélt vele, ekkor kb. 2 percre és kb. 40 méterre eltávolodott társától. Ezután a tulajdonos kijött, az ő adatait rögzítette járőrtársa, majd figyelmeztette, hogy az úttestről a sárfelhordást takarítsák el a munkások. A férfi megértette a figyelmeztetést és megígérte, hogy el lesz takarítva a sár, ezt követően a felperes és járőrtársa beültek a gépjárműbe és elhagyták a helyszínt.

A BRFK XII. ker. Rendőrkapitányság vezetője 2003. augusztus 6. napján kelt határozatában felperest a Hszt. 68. § (1) bek. b) pontjába ütköző – utasítás hanyag teljesítése – fegyelemsértés elkövetése miatt szolgálati viszony megszüntetése fenyítésben részesítette. Indokolása szerint felperes meghallgatása során előadta, hogy amíg járőrtársa intézkedett, addig ő eltávolodott tőle. Ezzel a magatartásával nem biztosította járőrtársa intézkedését. Ezen túlmenően felperes megszegte azt a szóban kiadott kapitányságvezetői utasítást, mely szerint építkezéseken történő ellenőrzések kizárólag a Munkaügyi Főfelügyelőség, valamint az építési igazgatási hatóságok kifejezett felkérése esetén kerülhetnek végrehajtásra.

A határozat rögzítette, hogy felperes ellen 2002. évben két esetben indult büntető, illetve fegyelmi eljárás. A korábbi fenyítési nemek nem érték el a kívánt hatást, ezért szolgálati viszonyát a kapitányságvezető megszüntette.

Felperes a határozat ellen szolgálati panasszal élt, melyet Budapest Rendőrfőkapitánya 2003. augusztus 22-én kelt 112-467/3/2002.Fe. sz. határozatában elutasított. Az indokolás szerint helytálló a panasz azon része, mely a járőrvezető kötelezettségét, felelősségét veti fel és amelyben a járőrtárs V. r. törzsőrmester felelőssége nem áll fenn. Ezen túlmenően azonban a tényállás felderítése a Hszt. 134. § (1) bekezdésének megfelelően történt. Nevezett fegyelemsértésének ténye – a járőrvezető intézkedés közbeni közvetlen biztosításának elmulasztása és az intézkedés utasítás ellenére történő elhallgatása – bizonyított.

A kiszabott fegyelmi fenyítés az elkövetett kötelezettségzegéssel arányban áll, megfelel a Hszt. 139. § (1) bek-ben foglaltaknak.

V. r. törzsőrmester 2000-ben és 2001-ben egy-egy alkalommal részesült dícséretben, pénzjutalomban. 20023. évben viszont két-két esetben indult és zárult le elmarasztalással vele szemben büntető, illetve fegyelmi eljárás. A büntetések, fenytetések nem érték el a kellő célt.

A bíróság a becsatolt iratokból megállapította, hogy felperes 2002. január 23-án szakszerűtlen intézkedés miatt – eggyel alacsonyabb rendfokozatba egy évig való visszavetés fenytésben részesült, mellyel kapcsolatban a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa megrovásban részesítette. 2002. július 1-jén egy fizetési fokozattal egy évre való visszavetés fenytésben részesült – késés és utasítás hanyag teljesítése fegyvelemsértés miatt – mellyel kapcsolatban a fenti bíróság 40.000 Ft pénzbüntetésre ítélte.

A munkaügyi bíróság személyesen meghallgatta felperest, aki előadta, hogy a kérdéses napon V. B. járőrtársával teljesített szolgálatot, amikor egy idő úr szolt nekik, hogy az egyik utcában sáros, csúszós az út és nem tudnának-e valamit tenni.

Felperes és társa megérkeztek a helyszínre, ahol az emberek vödörben hordták a földet egy kertbe és az út valóban csúszós volt. Felperes járőrtársa ellenőrizte a munkát végző személyeket, míg felperes beszélt a ház tulajdonosával. Ezt követően a tulajdonos kijött, figyelmeztették, hogy csúszós az út, amit fel kell takarítani, majd távoztak a helyszínről.

Azon a napon felperesnek „csúsztatása” volt, ezért megbeszélte járőrtársával, hogy ő fogja a napi jelentést megírni.

Felperes előadta, hogy a jelentés megtételekor fontossági sorrendet kell tartani az intézkedések között, az olyan csekély súlyú intézkedés, mint azon a napon a sárfelhordás miatti figyelmeztetés, csak később került volna jelentésre.

A munkaügyi bíróság tanúként kihallgatta V. B-t, felperes járőrtársát, aki előadta, hogy szolgálatuk teljesítése idején egy idős bácsi szolt nekik, hogy egyik utcában sárfelhordás van, nagyon sáros az útszakasz és nem tudnak ott közlekedni. Felperessel elmentek a mondott utcába, ahol 2-3 ember a földet hordta. A tanú, mint járőrvezető felírta az emberek adatait, a felperes pedig lement egy lépcsőn, hogy beszéljen a ház tulajdonosával. 30-40 másodperc lehetett, amíg felperes eltávolodott a tanú mellől, ekkor az ellenőrzött személyek nem voltak a tanú mellett.

Ezt követően beszéltek a tulajdonossal, tisztázták, hogy az emberek milyen munkát végeznek, valamint elmondták, hogy takarítsák el a felhordott sarat.

A kérdéses napon kb. 8 intézkedésük volt a járőröknek. A tanú kb. 16 óra körül ment vissza a kapitányságra és mivel ő volt a járőrvezető, a jelentést meg akarta írni. Az, hogy a sárfelhordás eltakarítására figyelmeztették az embereket, nem volt olyan súlyú cselekmény, amit a jelentésben fel kellett volna tüntetni.

A tanú előadta, hogy a jelentés megtételekor fontossági sorrendet kell kialakítani. Ha kiküldték őket valahová, vagy jelentős súlya volt az esetnek (rablás, betörés, baleset), arról azonnal jelentést kellett írni, ezen kívül pedig volt napi jelentés is. A nem lényeges eseményeket a nap végén rögzítették.

Tanú előadta azt is, hogy előfordult olyan eset, amikor az ügyeletes tiszt döntötte el, hogy az adott eseményről kellett-e jelentés tenni, még akkor is, ha a járőrt kiküldték a helyszínre.

A munkaügyi bíróság s lefolytatott bizonyítási eljárás során megállapította, hogy a felperes által a fegyelmi eljárás által vizsgált és a fenyítés kiszabásakor figyelembe vett mulasztások csekély súlyúak voltak. Az alperes határozata felrótta felperesnek a járőrszabályzatban a 11. pont 3. bek., a 10. pont első fordulatóban, illetve a 29. pontokban foglalt kötelezettség megszegését.

A Magyar Köztársaság Rendőrségének Járőr és Őrszolgálati Szabályzata kiadásáról szóló 22/1997. (XI. 18.) ORFK utasítás 11. pont 3. bek.-e szerint a járőrvezető jogosult és köteles a szolgálatirányító parancsnoknak bármikor jelentést tenni, tőle a szolgálatteljesítés érdekében információt, adatot kérni.

A 10. pont első bekezdése alapján a járőrvezető a szolgálat teljesítése során a járőrtárs (járőrtársak) elöljárója. A járőrszolgálat teljesítése során felelős a járőrkerzetbe, járőrútvonalra meghatározott feladatok teljesítéséért, a kapott parancsok, utasítások végrehajtásáért.

A 28. pontban foglalt rendelkezés szerint: az intézkedést általában a járőrvezető folytassa le, a járőrtárs közvetlen biztosítása mellett. A járőrtárs kísérje figyelemmel közvetlen környezetét, valamint az intézkedés alá vont személyt, legyen készen menekülés megakadályozására vagy támadás elhárítására.

Az intézkedés alá vont személyt lehetőleg ki kell vonni mások közvetlen figyelmének köréből, olyan helyre kell állítani, amely biztosítja az intézkedés zavartalanságát, biztonságát.

Nem vitás – ezt maga felperes is elismerte –, hogy a helyszínen történt ellenőrzéskor a felperes járőrtársától eltávolodott. Ennek oka az volt, hogy a ház tulajdonosával beszélt a figyelmeztetés közlése érdekében. Felperes a tanú vallomása szerint kb. 30-40 másodpercre távolodott el tőle, ráadásul olyan szituációban, amikor az intézkedő rendőr mellett nem állt senki, az ellenőrzött személyek sem voltak mellette, feltételezhető tehát, hogy V. B. nem volt olyan helyzetben, ami miatt felperes közvetlen személyes jelenléte szükséges lett volna.

A fegyelmi határozat egyéb pontjai a járőrvezető feladatait róják fel a felperes terhére, aki a kérdéses napon nem volt járőrvezető, mert ezt a feladatot társa, V. B. látta el. A felperes szolgálati panaszát elbíráló Budapest Rendőrfőkapitányának határozata is megállapítja, hogy a XII. ker. kapitány határozata a járőrvezető kötelezettségét és felelősségét vet fel, amelyben felperes felelőssége nem áll fenn.

Nem kétséges, hogy felperes a felhívás ellenére nem tett jelentést a Budakeszi, Reviczky u. 16. sz. alatti háznál történt intézkedésről, de az eset súlyának megítélésekor nem hagyható figyelmen kívül, hogy a perbeli esetben felperes és járőrvezetője csak állampolgári kérésre figyelmeztették a szennyeződés eltakarítására mind a tulajdonost, mind a munkavégző személyeket. Elfogadható felperes álláspontja, mely szerint az intézkedés nem volt olyan jelentős, amely szükségessé tette volna az eset írásbeli rögzítését.

Alperes a magatartás súlyának elbírálásakor nem volt figyelemmel arra a körülményre, amit a tanú adott elő, mely szerint az intézkedésekről való beszámolásakor fontossági sorrendet állítanak fel és egyes esetekben előfordult, hogy a szolgálatvezető döntötte el, hogy az adott intézkedésről kell-e jelentést adni, vagy sem.

Alperes az eljárás során nem bizonyította azt a felperesnek felrótt magatartást, mely szerint megszegte azt a szóban kiadott utasítást, hogy az építkezések területén csak a Munkaügyi Főfelügyelőséggel ellenőrizhetnek. Jelen esetben az intézkedés nem az építkezésen dolgozók ellenőrzését szolgálta, hanem a közterületre felhordott szennyeződés eltisztítását.

A jelen esetben megállapítható, hogy felperes az intézkedés során járőrvezetőjétől eltávolodott és felhívás ellenére nem jelentette be, hogy a szolgálat alatt a perbeli helyen intézkedtek, azonban cselekménye nem tekinthető jelentős kötelezettségzegésnek.

A bíróság álláspontja szerint nem vitathatóan felperes tevékenysége során a részére kiadott utasítást hanyag módon teljesítette, de cselekményének súlya még így sem éri el azt a mértéket, mely miatt szolgálati viszonyának megszüntetése lenne szükséges.

Értékelte a bíróság, hogy felperes korábban már két alkalommal fenyítésben részesült, azonban jelen esetben a szolgálati viszony megszüntetése fenyítés felperes cselekményének súlyával nem állt arányban, jelentős mértékben eltúlzott volt.

Fentiekre tekintettel a bíróság felperes fegyelmi fenyítését a Hszt. 135. § (1) bek.-nek b.) pontjában foglalt megrovásra változtatta, mivel álláspontja szerint ezen intézkedés kellő visszatartó erővel bír.

Felperes 2003. augusztus 6. napjától ellátatlan volt, ezért a bíróság a fenti időponttól 2004. június 15. napjáig elmaradt munkabért ítélte meg felperes részére. Az elmaradt illetmény összegét alperes nem tett vitássá, ezért a bíróság 1.239.748 Ft. és annak kamatai megfizetésére kötelezte alperest.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Pp. 233. és 358. §-ai biztosítják.

Budapest, 2004. június 21.

Sztrádáné dr. Majercsik Erika sk.
a tanács elnöke
az aláírásban akadályozott Kovács Péterné és
Braun Ferencné ülnökök helyett is

A FŐVÁROSI BÍRÓSÁG
mint másodfokú bíróság
55.Mf.630.302/2004/3.

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság a Független Rendőr Szakszervezet Központi Koordinációs Iroda Jogsegélyszolgálatára (1388 Budapest, Pf.: 52., ügyintéző: Dr. Tordai Gábor jogi képviselő) által képviselt *V. Gy. felperesnek, a Budapesti Rendőr-főkapitányság* (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) *alperes ellen fegyelmi határozat megváltoztatása iránt indult perében* a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 21.M.4305/2003/8. számú ítélete ellen, az alperes 9. 10. sorszámú fellebbezése folytán meghozta a következő

K Ö Z B E N S Ő Í T É L E T E T

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a fegyelmi határozat megváltoztatása tárgyában helybenhagyja.

A közbenső ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I N D O K O L Á S

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelésével helyesen állapította meg a tényállást és helytálló az arra alapított érdemi döntése is.

A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, figyelemmel a Pp. 254. § (3) bekezdésében foglaltakra, annak helyes indokai alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság az alperes fellebbezése kapcsán arra mutat rá, hogy a felperesi keresettel megtámadott, Budapest Rendőrfőkapitánya által 2003. augusztus 22. napján meghozott 112-467/3/2002.Fe. számú határozat a felperes terhére rótt a járőrvezető intézkedés közbeni közvetlen biztosításának elmulasztását és az intézkedés utasítás ellenére történő elhallgatását. A fenytetés mértékének enyhítésére azonban a megvalósított fegyelemsértés tárgyi súlyának figyelembevétele mellett sem látott lehetőséget, a szolgálati viszony megszüntetése fenytétést a cselekménnyel arányban állónak értékelte.

Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes terhére rótt cselekmények súlya nem éri el azt a mértéket, amely miatt szolgálati viszonyának megszüntetése lenne szükséges.

Értékelte azt, hogy a felperes korábban már két alkalommal fenyítésben részesült, azonban a perbeli esetben azt állapította meg, hogy a szolgálati viszony megszüntetése fenyítés a felperes cselekményének súlyával nem állt arányban, jelentős mértékben eltúlzott volt.

Ezekkel a megállapításokkal a másodfokú bíróság teljes mértékben egyetértett.

A felperes az időmúlásra tekintettel a keresetét felemelte, az összegszerűség azonban nem tisztázott, ezért a másodfokú bíróság ebben a körben az eljárást folytatja.

Budapest, 2005. március 2.

Dr. Zubovics Lászlóné s.k.
a tanács elnöke

Siposné dr. Takács Ágnes s.k.
előadó bíró

Mészárosné dr. Szabó Judit s.k.
bíró

Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság
55.Mf.630.302/2004/7.

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Fővárosi Bíróság, mint másodfokú bíróság a Független Rendőr Szakszervezet Központi Koordinációs Iroda Jogsegélyszolgálat (1077 Budapest, Király u. 71.) által képviselt **V. GY. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) **alperes ellen fegyelmi határozat megváltoztatása iránt** indult perében a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 21.M.4305/2003/8. számú ítélete ellen az alperes 9. és 10. sorszámú fellebbezése folytán meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A másodfokú bíróság az első fokú bíróság ítéletét a marasztalás tekintetében a felperes kereset felemelése folytán részben megváltoztatja és az elmaradt illetmény összegét 2.303.659,- (Kettőmillió-háromszázháromezer-hatszázötvenkilenc) Ft-ra és ennek 2004. július 1. napjától a kifizetésig járó évi 11 %-os kamatára felemeli.

Kötelezi az alperest, hogy a felperes részére 15 napon belül fizessen meg 2003. évre járó ruházati utánpótlási illetmény címén 82.500,- (Nyolcvankettőezer-ötszáz) Ft-ot és ennek 2004. június 1. napjától a kifizetés napjáig járó évi 11 %-os kamatát, továbbá 2004. évre ugyanilyen címen 82.500,- (Nyolcvankettőezer-ötszáz) Ft-ot.

Az eljárás illetékét az állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

A felperes szolgálati viszonya folyamatosan fennállónak tekintendő, ez okból megilleti az elmaradt illetménye.

A felperes a kereset felemelése során az alperes számítását elfogadta, ennek megfelelően állapította meg a másodfokú bíróság az elmaradt illetmény összegét a közép-időarányos kamatokkal együtt.

A felperes a 2003. és a 2004. évben visszatartott ruházati utánpótlási illetmény kifizetésére is igényt tartott. A periratok tanúsága szerint a ruházati utánpótlási illetmény – amely adómentes természetbeni juttatás – kifizetésére minden év május 31. napjáig kerül sor. A másodfokú bíróság kötelezte az alperest a ruházati utánpótlási illetmény megfizetésére azzal, hogy a 2003. évre járó juttatásnál a kamatfizetési kötelezettséget is megállapította az alperes késedelme folytán.

A másodfokú bíróság a fenti indokolással az első fokú bíróság ítéletét a marasztalás tekintetében részben megváltoztatta a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében és a rendelkező rész szerint döntött.

Az eljárás illetékét az állam viseli a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdés és 14. §-a értelmében.

A peres felek perköltség igényükről lemondtak, ezért ebben a kérdésben határozni nem kellett a Pp. 78. § (2) bekezdése alapján.

Budapest, 2005. június 1.

dr. Zubovics Lászlóné sk.
a tanács elnöke

Siposné dr. Tanács Ágnes sk.
előadó bíró

Méshzárosné dr. Szabó Judit sk.
bíró

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság
Mfv.E.10.691/2005/2. szám

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Független Rendőr Szakszervezet Közpéonti Koordinációs Iroda Jogsegélyszolgálatára (1388 Budapest, Pf.: 52.; ügyintéző: dr. Csányi Éva jogtanácsos) által képviselt **V. Gy. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) **alperes ellen fegyelmi határozat megváltoztatása iránt** a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 21.M.4305/2003. szám alatt megindított és a Fővárosi Bíróság 55. Mf. 630.302/2004/7. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem előzetes vizsgálata alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet elutasítja.

Ez ellen a végzés ellen nincs lehetőség jogorvoslatra.

I n d o k o l á s

A BRFK XII. kerületi Rendőrkapitányság vezetője a felperest utasítás hanyag teljesítése fegyelemsértés elkövetése miatt a szolgálati viszony megszüntetése fenytéssel sújtotta.

A felperes a szolgálati panaszának elutasítását követően keresetet terjesztett elő, amelynek a munkaügyi bíróság az ítéletében részben helyt adott, az alperes 2003. augusztus 22-én kelt 112-467/3/2002. Fe. számú határozatát megváltoztatta és a felperes fenytését megrovásra módosította. Egyidejűleg rendelkezett az alperes által a felfüggesztés ideje alatt visszatartott illetmény kifizetéséről is.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét a marasztalás tekintetében a felperes kereset-felemlése folytán részben megváltoztatta, és az elmaradt illetmény összegét 2.303.659 forintra és ennek a 2004. július 1. napjától a kifizetésig járó évi 11 %-os kamatára felemelte. Kötelezte az alperest, hogy 2003. évre járó ruházati utánpótlási illetmény címén 82.500 forintot, és 2004. évre ugyanilyen címen 82.500 forintot fizessen meg.

A jogerős ítélettel szemben az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben a felperes kereseti kérelmének elutasítását kérte. A felülvizsgálati kérelem – tartalma szerint – a jogerős ítéletet azért tartja jogszabálysértőnek, mert álláspontja szerint a marasztaló ítélet nem szolgálhat kellő alappal arra, hogy a felperes visszatartott illetménye kifizetésre kerüljön. A Hszt. 107. §-ának (2) bekezdésére hivatkozik, miszerint a beosztásból való felfüggesztés vagy előzetes letartóztatás miatt visszatartott illetményt a kamataival utólag ki kell fizetni, ha a fegyelmi vagy a büntetőeljárás felmentéssel zárul. A Hszt. 132. §-ának (5) bekezdése szerint a szolgálati

viszony megszüntetése vagy lefokozás kiszabása esetén a hivatásos állomány tagját fel kell függeszteni a határozathozataltól az eljárás jogerős befejezéséig terjedő időre. Mivel a felperes a szolgálati viszony megszüntetése fenyítésben részesült és a szolgálati panaszát elutasították, a felfüggesztése és a teljes illetmény visszatartása jogszerű volt, a fegyelmi eljárás pedig nem végződött felmentéssel, ezért az eljáró bíróságok tévesen kötelezték az alperest a visszatartott illetmény megfizetésére.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 273. §-ának (1) bekezdésében foglaltak alapján a felülvizsgálati kérelmet előzetesen abból a szempontból vizsgálta, hogy az megfelel-e a Pp. 270. §-ban foglaltaknak.

A Pp. 270. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem akkor terjeszthető elő, ha a felülvizsgálni kért határozat az ügy érdemi elbírálására kihatóan jogszabálysértő.

A Legfelsőbb Bíróság teljes mértékben egyetért az eljáró bíróságok jogértelmezésével a Hszt. 107. § (1) bekezdés alapján visszatartott teljes illetmény jogi sorsát illetően.

A teljes illetmény visszatartása a szolgálati viszony megszüntetés fenyítéshez kötődött, márpedig a perbeli esetben a fegyelmi eljárás jogerősen megrovás fenyítéssel zárult. A másodfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a visszatartott távolléti díj megfizetésének csak a jogviszony megszüntetése lehet az akadály, mert ellenkező esetben az elkövetett fegyelemsértéssel arányban álló fenyítést meghaladóan súlyos joghátrány érné a hivatásos állomány tagját. A szolgálati viszony megszüntetése fenyítés nem emelkedett jogerőre, ezért az eljáró bíróságok nem követtek el jogsértést, amikor az alperest a visszatartott illetmény megfizetésére kötelezték.

Az ügy érdemére kiható jogszabálysértés hiányában a felülvizsgálati kérelem a Pp. 270. §-ában foglalt feltételnek nem felelt meg, ezért a Legfelsőbb Bíróság azt a Pp. 273. § (1) bekezdése alapján elutasította.

Az Itv. 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján a felülvizsgálati eljárás illetékmentes.

Az Alkotmánybíróság a 42/2004. (XI. 9.) AB határozatával megsemmisítette a Pp. 273. § (5) bekezdésének első mondatát, amely az eljáró bíró határozatai ellen a jogorvoslatot kizárta. A Polgári Perrendtartás ugyanakkor nem tartalmaz olyan jogorvoslatot, amely a Legfelsőbb Bíróságnak a felülvizsgálati kérelem előzetes megvizsgálása tárgyában hozott határozata ellen igénybe vehető lenne. A Legfelsőbb Bíróság ezért – a Pp. 275/B §-ára és a 222. § (1) bekezdésre tekintettel irányadó 220. § (3) bekezdése alapján – tájékoztatta a felülvizsgálattal élő felet arról, hogy a jelen végzés ellen nincs lehetőség jogorvoslat előterjesztésére.

Budapest, 2005. december 7.

Dr. Földényi Gyuláné s.k.
bíró

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság
Mfy.E.10.691/2005/2. szám

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Független Rendőr Szakszervezet Központi Koordinációs Iroda Jogsegélyszolgálatára (1388 Budapest, Pf. 52.; ügyintéző: dr. Csányi Éva jogtanácsos) által képviselt V. Gy. felperesnek a Budapesti Rendőr-főkapitányság (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) alperes ellen fegyelmi határozat megváltoztatása iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 21.M.4305/2003. szám alatt megindított és a Fővárosi Bíróság 55.Mf.630.302/2004/7. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem előzetes vizsgálata alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet elutasítja.

Ez ellen a végzés ellen nincs lehetőség jogorvoslatra.

I n d o k o l á s

A BRFK XII. kerületi Rendőrkapitányság vezetője a felperest utasítás hanyag teljesítése fegyelemsértés elkövetése miatt a szolgálati viszony megszüntetése fenytéssel sújtotta.

A felperes a szolgálati panaszának elutasítását követően keresetet terjesztett elő, amelynek a munkaügyi bíróság az ítéletében részben helyt adott, az alperes 2003. augusztus 22-én kelt 112-467/3/2002. Fe. számú határozatát megváltoztatta és a felperes fenyítését megrovásra módosította. Egyidejűleg rendelkezett az alperes által a felfüggesztés ideje alatt visszatartott illetmény kifizetéséről is.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét a marasztalás tekintetében a felperes kereset-felemlése folytán részben megváltoztatta, és az elmaradt illetmény összegét 2.303.659 forintra és ennek a 2004. július 1. napjától a kifizetésig járó évi 11 %-os kamatára felemelte. Kötelezte az alperest, hogy 2003. évre járó ruházati utánpótlási illetmény címén 82.500 forintot és 2004. évre ugyanilyen címen 82.500 forintot fizessen meg.

A jogerős ítélettel szemben az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyben a felperes kereseti kérelmének elutasítását kérte. A felülvizsgálati kérelem – tartalma szerint – a jogerős ítéletet azért tartja jogszabálysértőnek, mert álláspontja szerint a marasztaló ítélet nem szolgálhat kellő alappal arra, hogy a felperes visszatartott illetménye kifizetésre kerüljön. A Hszt. 107. §-ának (2) bekezdésére hivatkozik,

miszerint a beosztásból való felfüggesztés vagy előzetes letartóztatás miatt visszatartott illetményt a kamataival utólag ki kell fizetni, ha a fegyelmi vagy a büntetőeljárás felmentéssel zárul. A Hszt. 132. §-ának (5) bekezdése szerint a szolgálati viszony megszüntetése vagy lefokozás kiszabása esetén a hivatásos állomány tagját fel kell függeszteni a határozathozattól az eljárás jogerős befejezéséig terjedő időre. Mivel a felperes a szolgálati viszony megszüntetése fenyítésben részesült és a szolgálati panaszát elutasították, a felfüggesztése és a teljes illetmény visszatartása jogszerű volt, a fegyelmi eljárás pedig nem végződött felmentéssel, ezért az eljáró bíróságok tévesen kötelezték az alperest a visszatartott illetmény megfizetésére.

A Legfelsőbb Bíróság a Pp. 273. §-ának (1) bekezdésében foglaltak alapján a felülvizsgálati kérelmet előzetesen abból a szempontból vizsgálta, hogy az megfelel-e a Pp. 270. §-ban foglaltaknak.

A Pp. 270. § (2) bekezdése szerint a felülvizsgálati kérelem akkor terjeszthető elő, ha a felülvizsgálni kért határozat az ügy érdemi elbírálására kihatóan jogszabálysértő.

A Legfelsőbb Bíróság teljes mértékben egyetért az eljáró bíróságok jogértelmezésével a Hszt. 107. § (1) bekezdés alapján visszatartott teljes illetmény jogi sorsát illetően.

A teljes illetmény visszatartása a szolgálati viszony megszüntetés fenyítéshez kötődött, márpedig a perbeli esetben a fegyelmi eljárás jogerősen megrovás fenyítéssel zárult. A másodfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a visszatartott távolléti díj megfizetésének csak a jogviszony megszüntetése lehet az akadálya, mert ellenkező esetben az elkövetett fegyelemsértéssel arányban álló fenyítést meghaladóan súlyos joghátrány érné a hivatásos állomány tagját. A szolgálati viszony megszüntetése fenyítés nem emelkedett jogerőre, ezért az eljáró bíróságok nem követtek el jogsértést, amikor az alperest a visszatartott illetmény megfizetésére kötelezték.

Az Itv. 57. § (1) bekezdés a) pontja alapján a felülvizsgálati eljárás illetékmentes.

Az Alkotmánybíróság a 42/2004. (XI. 9.) AB. határozatával megsemmisítette a Pp. 273. § (5) bekezdésének első mondatát, amely az eljáró bíró határozatai ellen a jogorvoslatot kizárta. A Polgári Perrendtartás ugyanakkor nem tartalmaz olyan jogorvoslatot, amely a Legfelsőbb Bíróságnak a felülvizsgálati kérelem előzetes megvizsgálása tárgyában hozott határozata ellen igénybe vehető lenne. A Legfelsőbb Bíróság ezért – a Pp. 275/B. §-ára és a 222. § (1) bekezdésére tekintettel irányadó 220. § (3) bekezdése alapján – tájékoztatta a felülvizsgálattal élő felet arról, hogy a jelen végzés ellen nincs lehetőség jogorvoslat előterjesztésére.

Budapest, 2005. december 7.

*Dr. Földényi Gyuláné s.k.
bíró*

